

пѣть, природа-та му го давала безъ никаквѣ мѣкѣ
отъ неговѣ странѣ.

Нѣ ные нѣма да идемъ да завиждами на Черны-
ты и на Американскы-ты Индіянцы, за сладкы-ты
овощія, за нехѣрь-тѣ имъ, за голотѣ-тѣ имъ, нито
за всичкы-ты имъ другы угоды, ако земемъ прѣдъ
очи това, что ни приказвать за тѣхъ пѣтници. Тія
Черни и Индіянцы наспротивъ насъ Европейцы-ты
сѣ дѣца и пѣ-лоши отъ дѣца, сир. тѣи сѣ дивы; у
тѣхъ пѣ-ягкый сили пѣ-слабаго и го кара да му ро-
бува; у тѣхъ не ся намира мясо отъ опитоменъ до-
бытѣкъ, за това нѣкои отъ тѣхъ и ѣдѣтъ чловѣческо
мясо отъ непріатели-ты си, кои-то трепѣтъ; у тѣхъ
всякой е на страхъ да не бы да го изѣдѣтъ дивы
звѣрове; у тѣхъ нѣма наукѣ и чловѣчещинѣ, нито
накъ друго нѣкое добро, кое-то излиза отъ наукѣ-тѣ.

Колко-то за прѣвы-ты врѣмена на чловѣческый
родъ, за дѣтинство-то му (зачто-то и той си ималъ
дѣтинство, както и всякой чловѣкъ) най-сгодно мѣ-
сто за живѣніе были топлы-ты страны по причины,
кои-то вече казахмы, сир. че тамъ лесно ся намирало
и храна и покрывъ, а облѣкло не му и трѣбовало
освѣтъ да си покрые срамотѣ-тѣ съ смоковничны
листа.

II. Чловѣку е писано да ся труди и ради.

Съ потъ на лице-то си щешъ си ѣдешъ
хлѣба. (Быт. 3, 119.)

На чловѣческый родъ было писано да не остане
на едно мѣсто, а да ся распростре и размножи по
цѣлѣ-тѣ земь, коуж-то му далъ Господъ за да ѣ